

KOMISJA
EUROPEJSKA

WYSOKI PRZEDSTAWICIEL UNII
DO SPRAW ZAGRANICZNYCH I
POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA

Bruksela, dnia 22.6.2016 r.
JOIN(2016) 30 final

WSPÓLNY KOMUNIKAT DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

Elementy nowej strategii UE wobec Chin

I. WPROWADZENIE

I.1 Streszczenie

W niniejszym wspólnym komunikacie zawarto propozycje elementów nowej strategii UE wobec Chin. Ma ona zostać wykorzystana do stworzenia chińskiego wymiaru w zakresie wdrażania wytycznych politycznych Komisji Junckera, przyczyniając się do tworzenia miejsc pracy, wzrostu gospodarczego oraz rozwijania planów inwestycyjnych, a także do wzmocnienia UE jako ważnego gracza w skali globalnej. Łączy się ona również ze strategią Komisji Europejskiej „Handel z korzyścią dla wszystkich” i bierze pod uwagę opinie Parlamentu Europejskiego zawarte w jego sprawozdaniu z grudnia 2015 r. w sprawie relacji UE z Chinami, dążąc do stworzenia ram polityki w zakresie stosunków UE z Chinami w okresie kolejnych pięciu lat.

UE i Chiny należą do trzech największych gospodarek świata; to samo dotyczy wielkości ich wymiany handlowej¹. Zarówno UE, jak i Chiny znacząco się zmieniły od czasu opublikowania dziesięć lat temu poprzedniego komunikatu Komisji na temat Chin². Wzrost gospodarczy Chin dokonał się na niespotykaną skalę i w niespotykanym tempie. Chiny nie tylko zmieniły się wewnętrznie w stosunku do tego, jak państwo to wyglądało przed zmianą przywództwa w 2013 r. Również jego większe znaczenie i odnowiony nacisk na działanie w wymiarze globalnym oznaczają, że stara się ono pełnić istotniejszą rolę w świecie i w większym stopniu oddziaływać na ewoluujący system globalnego zarządzania.

Strategiczny plan działań w zakresie współpracy UE-Chiny 2020 pełni istotną rolę jako wspólny dokument najwyższego szczebla, stanowiący wytyczne dla kompleksowego partnerstwa strategicznego UE-Chiny. UE potrzebuje jednak swojej własnej strategii, takiej, która na pierwszym miejscu w nowych stosunkach stawia własne interesy; która promuje uniwersalne wartości; która uznaje potrzebę zwiększenia roli Chin w systemie międzynarodowym i pomaga ją zdefiniować; która wreszcie jest oparta na pozytywnej agendzie partnerstwa połączonego z konstruktywnym zarządzaniem różnicami.

W niniejszym komunikacie zaproponowano, by UE:

- wykorzystwała nowe otwarcia do zacieśnienia swoich stosunków z Chinami;
- zaangażowała Chiny w ich proces reform na różne praktyczne sposoby, które przyniosą naszym stosunkom obopólne korzyści gospodarcze, handlowe i inwestycyjne, społeczne, w zakresie ochrony środowiska i inne;
- propagowała wzajemność, równe warunki działania i uczciwą konkurencję we wszystkich obszarach współpracy;
- dążyła do terminowego zakończenia negocjacji w sprawie wszechstronnej umowy

¹ Według Banku Światowego w 2014 r. UE-28 odpowiadała za 22,6 %, USA za 22,3 % a Chiny za 13,3 % (łącznie 58,2 %) światowego PKB mierzonego na podstawie rynkowych kursów walutowych. Pod względem parytetu siły nabywczej w 2014 r. UE odpowiadała za 17,1 % światowego PKB, Stany Zjednoczone za 15,9 %, a Chiny za 16,6 % (Światowa prognoza gospodarcza MFW z kwietnia 2016 r.). Według Eurostatu w 2014 r. EU-28 odpowiadała za 15,5 % światowego przywozu i wywozu, Stany Zjednoczone za 16,6 %, a Chiny za 13,5 %, co stanowiło łącznie 45,6 % światowego handlu.

² Komunikat Komisji Europejskiej z października 2006 r.: „UE-Chiny: ściślejsza współpraca, większa odpowiedzialność”.

inwestycyjnej oraz ambitnego podejścia do otwarcia nowych możliwości wejścia na rynek;

- przyspieszyła rozwój infrastruktury, handlu oraz łączności cyfrowej i międzyludzkiej między Europą a Chinami w oparciu o platformę opartą na otwartych zasadach, z korzyścią dla wszystkich państw znajdujących się na proponowanych szlakach;
- propagowała globalne dobra publiczne, zrównoważony rozwój i bezpieczeństwo międzynarodowe zgodnie z naszymi odpowiednimi zakresami odpowiedzialności w ramach ONZ i grupy G20;
- propagowała przestrzeganie praworządności i praw człowieka w samych Chinach i na świecie;
- maksymalnie zwiększyła spójność i skuteczność UE w jej relacjach z Chinami.

1.2 Sytuacja w Chinach

Chiny znajdują się w krytycznym momencie swojej historii. Władze oświadczyły, że stary model gospodarczy i społeczny jest „niemożliwy do utrzymania” i mają na celu przejście do bardziej zrównoważonych wzorców rozwoju, co wymaga wzmocnienia bazy instytucjonalnej wymaganej w gospodarce rynkowej. Taka przemiana jest złożona i może nie zawsze być łagodna. Ponadto, reforma gospodarcza musi odbyć się z konkurującymi interesami gospodarczymi i politycznymi w tle. Równocześnie stabilny wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy są istotne dla zapewnienia legitymacji politycznej w samym kraju. Chiny mają do czynienia z szybkim starzeniem się społeczeństwa oraz narastającymi nierównościami regionalnymi i społeczno-gospodarczymi, które powodują napięcia w kraju.

Zmiany wewnętrzne w Chinach mają wpływ na sytuację zewnętrzną. Gospodarczo i finansowo, w przepływach handlowych i inwestycyjnych, strategicznie, w coraz większym stopniu wojskowo oraz w innych obszarach, Chiny poszukują przestrzeni do działania oraz swojego głosu. W związku z tym decyzje podejmowane przez Chiny w sprawie ich rozwoju politycznego, gospodarczego i społecznego mają dla UE jeszcze większe znaczenie niż dotychczas.

UE będzie miała do czynienia z kilkoma pojawiającymi się trendami:

- chińska polityka działania w wymiarze globalnym nabiera tempa. Chińskie przedsiębiorstwa są zachęcane do handlowania, inwestowania za granicą i znajdowania zasobów jak nigdy dotąd. Coraz szersze powiązania Chin z globalnymi rynkami kapitałowymi mogą wytworzyć korzyści dla wszystkich, z zastrzeżeniem stworzenia odpowiednich warunków ramowych;
- coraz większe globalne wpływy i interesy Chin powodują, że państwo to w podobny sposób oczekuje coraz bardziej znaczącego prawa głosu w światowym zarządzaniu gospodarczym. W relacjach międzynarodowych Chiny również angażują się w większym stopniu (np. w dziedzinie rozwoju, działań w dziedzinie klimatu oraz w międzynarodowych punktach zapalnych). W swoim regionie stają się one coraz bardziej asertywne;
- Chiny stoją w obliczu strukturalnego spowolnienia gospodarczego, które doprowadzi do powstania wyzwań i szans, zarówno w tym kraju, jak i poza nim. Przejście Chin na bardziej zrównoważony model rozwoju jest złożone i może prowadzić do występowania zakłóceń w tym państwie i na arenie międzynarodowej;

- ostatni plan pięcioletni opracowano w celu przyspieszenia odzyskiwania równowagi gospodarczej, społecznej i w zakresie ochrony środowiska oraz przejścia na wzrost wynikający z konsumpcji; kontynuowane będą również reformy prawa i działania w dziedzinie walki z korupcją;
- zabrakło jednak postępów w kwestii oddania rynkowi bardziej decydującej roli w gospodarce w kluczowych obszarach, jakimi zainteresowana jest UE. Ostatnie inicjatywy ustawodawcze nałożyły nowe ograniczenia na zagraniczne podmioty gospodarcze w Chinach, niezgodne z ideą otwarcia rynku i zasadami równego traktowania oraz równych warunków działania. Pozbawiają one również Chiny najlepszych rozwiązań służących pobudzeniu działalności gospodarczej;
- równocześnie autorytarna odpowiedź Chin wobec krajowych przeciwników politycznych niweczy wysiłki czynione na rzecz zaprowadzenia praworządności i zwiększenia znaczenia praw jednostki.

II. PODSTAWY WSPÓŁPRACY

Biorąc pod uwagę szybkie tempo zmian w UE i Chinach w ostatniej dekadzie, nadszedł czas, by dokonać ponownej oceny i na nowo potwierdzić zasady leżące u podstaw partnerstwa.

UE oczekuje, że relacje z Chinami będą przynosiły **wzajemne korzyści**, zarówno pod względem politycznym, jak i gospodarczym. Niezbędne jest rzeczywiste wprowadzenie w życie chińskiego hasła „współpracy korzystnej dla obydwu stron”. UE oczekuje również, że Chiny wezmą na siebie odpowiedzialność za wydarzenia na arenie międzynarodowej, tak jak teraz czerpią korzyści z **międzynarodowego porządku opartego na określonych zasadach**.

UE musi w swoich relacjach z Chinami mówić **silnym, wyraźnym i zjednoczonym głosem**. Gdy państwa członkowskie prowadzą swoje dwustronne stosunki z Chinami – czy to bezpośrednio, czy w grupach państw takich jak 16 + 1 – powinny współpracować z Komisją, ESDZ i innymi państwami członkowskimi by pomóc zadbać o to, by kwestie istotne dla UE były zgodne z prawem, zasadami i polityką UE oraz by ogólny wynik był korzystny dla UE jako całości.

Działania zewnętrzne UE podlegają zasadom, na których została ona zbudowana: demokracji, praworządności, prawom człowieka oraz szacunku dla zasad zawartych w Karcie Narodów Zjednoczonych i prawie międzynarodowym. Zasady te są odzwierciedlone w chińskiej konstytucji i w międzynarodowych instrumentach podpisanych przez Chiny. Ochrona **praw człowieka** będzie w dalszym ciągu stanowić kluczowy aspekt współpracy UE z Chinami. UE wierzy, że traktowanie ludzi z godnością i szacunkiem jest kwestią elementarną, jeżeli obywatele mają się spełniać i kreatywnie rozwijać. Jest ono również korzystne dla stabilności i bezpieczeństwa społeczeństwa chińskiego i światowego porządku.

Represjonowanie przez Chiny adwokatów, obrońców prawa pracy, wydawców, dziennikarzy i innych osób za pokojowe korzystanie z ich praw, a to wszystko w nowym i zatrważającym wymiarze ekstraterytorialnym, podaje w wątpliwość manifestowane przez Chiny zobowiązanie do przestrzegania zasad praworządności i szacunku dla międzynarodowych zobowiązań tego państwa. Przyjęte ostatnio restrykcyjne ustawy i rozporządzenia dotyczące bezpieczeństwa narodowego stanowią również przedmiot troski. UE jest szczególnie zaniepokojona tym, że niedawno opublikowana chińska ustawa o zarządzaniu działalnością zagranicznych organizacji pozarządowych może potencjalnie utrudniać rozwój społeczeństwa

obywatelskiego w Chinach i mieć negatywne skutki dla kontaktów międzyludzkich między obywatelami UE i Chin.

UE i jej państwa członkowskie będą w dalszym ciągu współpracowały z Chinami i ich obywatelami w celu propagowania praw człowieka i wspierania praworządności, społeczeństwa obywatelskiego, odpowiedzialności politycznej oraz wolności wypowiedzi, zrzeszania się i religii. Będzie to wymagało stosowania pełnej gamy środków dyplomatycznych, narzędzi rzecznictwa i innych działań zarówno na szczeblu dwustronnym, jak i wielostronnym. UE powinna również w dalszym ciągu zachęcać Chiny do zwolnienia więźniów politycznych, zapewnienia sprawiedliwych procesów i do realizowania ich międzynarodowych zobowiązań w zakresie ochrony praw osób należących do mniejszości, nie tylko w Tybecie i Sinciang.

UE potwierdza przestrzeganie **swojej polityki „jednych Chin”**.

UE zobowiązuje się do utrzymania mocnych więzi z **Hongkongiem i Makau** oraz do propagowania przestrzegania ustawy zasadniczej i zasady „jeden kraj, dwa systemy”.

UE potwierdza swoje zobowiązanie odnośnie do dalszego rozwijania jej stosunków z **Tajwanem** i wspierania wspólnych wartości leżących u podstaw jego systemu zarządzania. UE powinna w dalszym ciągu wspierać konstruktywny rozwój stosunków po obu stronach cieśniny w ramach utrzymywania pokoju w regionie Azji i Pacyfiku. W związku z powyższym UE użyje wszelkich dostępnych kanałów, by zachęcać do organizowania inicjatyw służących propagowaniu dialogu, współpracy i budowaniu pewności po obu stronach Cieśniny Tajwańskiej. UE powinna wspierać praktyczne rozwiązania dotyczące uczestnictwa Tajwanu w międzynarodowych ramach, zawsze gdy jest to spójne z unijną polityką „jednych Chin” i politycznymi celami UE.

Kształtowanie polityki UE względem Chin powinno odbywać się w kontekście szerokiego i całościowego podejścia politycznego do **regionu Azji i Pacyfiku**, przy pełnym wykorzystaniu i pełnym uwzględnieniu bliskich relacji UE z jej partnerami, takimi jak Japonia, Korea, państwa ASEAN, Australia i inne. Przede wszystkim, mając na uwadze fundamentalne znaczenie powiązań transatlantyckich, konieczne jest wzmocnienie współpracy i koordynacji w tym zakresie na linii UE–USA.

- Fundamentalną zasadą relacji UE z Chinami jest oparcie jej na obopólnych korzyściach, zarówno politycznych, jak i gospodarczych.
- Współpraca UE z Chinami powinna opierać się na zasadach, być praktyczna i pragmatyczna, jak również zgodna z jej interesami i wartościami. Będzie ona dalej opierać się na pozytywnym programie partnerstwa połączonym z konstruktywnym zarządzaniem różnicami.
- W ramach kontaktów państw członkowskich UE z Chinami przestrzegane musi być unijne prawo, zasady i polityki.
- UE oczekuje, że Chiny wezmą na siebie odpowiedzialność za wydarzenia na arenie międzynarodowej, tak jak teraz czerpią korzyści z międzynarodowego porządku opartego na określonych zasadach.
- Propagowanie praw człowieka pozostanie podstawowym elementem kontaktów UE z Chinami, a sednem tego podejścia będzie dobrobyt obywateli i przestrzeganie międzynarodowych zobowiązań. UE będzie uznawała odpowiedzialność Chin za przestrzeganie praw człowieka.

- UE potwierdza przestrzeganie swojej polityki „jednych Chin”.
- UE powinna w dalszym ciągu rozwijać swoje stosunki z Tajwanem i wspierać konstruktywny rozwój stosunków po obu stronach cieśniny.
- UE powinna wspierać dalsze wdrażanie zasady „jeden kraj, dwa systemy” w Hongkongu i Makau.
- Kształtowanie polityki UE względem Chin powinno w pełni uwzględniać bliskie relacje UE z USA i innymi partnerami.

III. PROGRAM DOBROBYTU I REFORM

Podczas plenum partii w 2013 r. prezydent Chin, Xi Jinping, ogłosił wszechstronne reformy chińskiego modelu gospodarczego i społecznego do 2020 r. Te długoterminowe cele zostały skonfrontowane z krótkoterminowymi obawami co do wzrostu PKB, zatrudnienia i stabilności, zwolnienia tempa reform oraz możliwości pogorszenia się długoterminowej sytuacji gospodarczej. Priorytety Chin tworzą szanse dla UE, np. większy potencjał w zakresie współpracy i wywozu w najważniejszych obszarach, takich jak przemysł ekologiczny czy usługi. Jednak to „otwarcie” ma na celu w większym stopniu wsparcie chińskich przedsiębiorstw w ich ekspansji za granicę niż poprawę dostępu do rynku chińskiego. Istnieją również wyzwania, na przykład intensywna bezpośrednia konkurencja w niektórych sektorach lub na rynkach państw trzecich, gdzie Chiny pragną utworzyć własne przedsiębiorstwa państwowe, które mają stać się światowymi liderami. UE chce Chin, które są gospodarczo bardziej otwarte i stabilne, oferują znacznie łatwiejszy dostęp do rynku dla zagranicznych przedsiębiorstw, a także zapewniają równe warunki działania i uczciwą konkurencję przedsiębiorcom i inwestorom, przy czym punktem odniesienia powinien być tu stopień otwarcia zapewniany wszystkim przedsiębiorstwom działającym na rynku UE.

III.1 UE jako partner chińskich reform

Dobrobyt UE jest powiązany ze **zrównoważonym wzrostem** w Chinach. UE jest zatem bardzo zainteresowana sukcesem reform gospodarczych i politycznych w Chinach. Jako największy partner handlowy Chin, odpowiadający za ok. 15 % chińskiej wymiany handlowej, oraz atrakcyjny i bezpieczny cel zagranicznych inwestycji bezpośrednich, Chiny potrzebują UE w tym samym stopniu, w jakim UE potrzebuje Chin.

Państwo to przechodzi przez trudną **przemianę strukturalną** w kierunku niższej, ale bardziej trwałej stopy wzrostu gospodarczego. Takie dostosowanie jest kluczowe dla długoterminowych perspektyw rozwoju Chin, ale samo w sobie może wywołać krótkoterminową niepewność i zagrożenia. Chiny podjęły zdecydowane kroki w takich obszarach, jak reforma podatkowa, zwiększenie zakresu ubezpieczeń społecznych oraz reforma rynków finansowych. W innych dziedzinach, takich jak reforma sektora przedsiębiorstw państwowych lub otwarcie sektora usług, postęp był wolniejszy.

Głównym priorytetem EU jest propagowanie **reform i innowacji** jako wsparcia dla przemiany chińskiego modelu wzrostu w model bardziej trwały, oparty na większej konsumpcji krajowej, powiększonym sektorze usług oraz otwartości na zagraniczne inwestycje, produkty i usługi. Powinno się to odbywać na zasadach wspólnych korzyści i przejrzystości, z uwzględnieniem przestrzegania praw własności intelektualnej. Mocne strony gospodarki UE uzupełniają się z priorytetami chińskiego 13. planu pięcioletniego, takimi jak innowacje, usługi, zielony wzrost i zrównoważenie rozwoju obszarów miejskich i wiejskich.

Również w interesie UE leży wspieranie chińskich przemian w kierunku bardziej zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu modelu społecznego i gospodarczego poprzez propagowanie podstawowych norm pracy i godnego zatrudnienia, reform świadczeń socjalnych i wspólnego zaangażowania w odpowiedzialne globalne łańcuchy dostaw.

Chiny podejmują kroki w celu uniknięcia pułapki średniego dochodu, wchodząc na wyższy poziom łańcucha wartości i chińskie przedsiębiorstwa będą stawały się coraz bardziej konkurencyjne w sektorach nowoczesnych technologii. Polityka przemysłowa rządu Chin dąży faktycznie do stworzenia krajowych liderów, zdolnych do konkurowania na skalę światową w sektorach takich, jak lotnictwo cywilne, nowe materiały, gospodarka cyfrowa, bankowość, energetyka i infrastruktura. Duże znaczenie dla UE ma współpraca z Chinami służąca propagowaniu otwartej i uczciwej konkurencji na obydwu rynkach oraz zniechęcaniu Chin do zabezpieczania konkurencyjności własnych przedsiębiorstw za pomocą subsydiowania lub ochrony rynków krajowych.

- UE powinna w dalszym ciągu aktywnie wspierać reformy gospodarcze, społeczne i związane z ochroną środowiska w Chinach, a także zachęcać do ich podejmowania, tak by państwo to dążyło do bardziej otwartego, trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu modelu wzrostu gospodarczego.

III.2 Pobudzanie wymiany handlowej i inwestycji

Kompleksowa umowa inwestycyjna jest bieżącym priorytetem UE na drodze do osiągnięcia celu, jakim jest pogłębienie i zrównoważenie naszych stosunków z Chinami. Zawarcie takiej umowy, jak również realizacja chińskich reform na drodze do liberalizacji gospodarki tego kraju, a co za tym idzie stworzenie równych warunków działania dla przedsiębiorstw, otworzyłoby nowe możliwości rynkowe i pozwoliłoby obydwu stronom na rozważenie bardziej ambitnych działań, takich jak zawarcie umowy o wolnym handlu.

Jakakolwiek zawarta w przyszłości umowa o wolnym handlu powinna być głęboka oraz kompleksowa i powinna aspirować do wysokiego poziomu ambicji w oparciu o wartości referencyjne określone podczas negocjacji UE z takimi partnerami, jak Kanada, Japonia i Stany Zjednoczone. Co więcej, aby pomóc unijnym inwestorom działającym w coraz bardziej zintegrowanym regionalnym łańcuchu dostaw, UE powinna rozważyć większą liczbę umów inwestycyjnych w regionie. Opierając się o postanowienia dotyczące inwestycji określone podczas negocjacji z Chinami, UE będzie starać się rozpocząć negocjacje w sprawie inwestycji z Hongkongiem i Tajwanem.

Oznaczenia geograficzne mają również znaczenie gospodarcze i kulturowe, ponieważ tworzą wartość dodaną dla lokalnych społeczności. Obydwie strony skorzystałyby na zawarciu umowy w sprawie oznaczeń geograficznych opartej na najwyższych międzynarodowych standardach ochrony.

Pogłębienie współpracy w zakresie **ułatwień celnych i handlowych**, poza zobowiązaniami podjętymi w ramach umowy WTO o ułatwieniach w handlu, byłoby korzystne zarówno dla UE, jak i Chin, i powinno objąć zarządzanie ryzykiem i bezpieczeństwo łańcuchów dostaw, jak i egzekwowanie na granicach praw własności intelektualnej.

UE z zadowoleniem przyjmuje chińskie **inwestycje** produkcyjne w Europie, pod warunkiem że są one zgodne z prawem i regulacjami UE. Oczekujemy, że unijne inwestycje w Chinach będą przyjmowane równie pozytywnie. Należy poszerzyć obustronnie korzystną współpracę przy wszystkich aspektach inwestycji, w tym poprzez znalezienie praktycznych sposobów,

dzięki którym Chiny mogłyby przyczynić się do realizacji planu inwestycyjnego dla Europy. Chiny powinny ograniczyć zakres przeglądów związanych z bezpieczeństwem, jakim poddawane są unijne inwestycje w Chinach, wyłącznie do kwestii, które stanowią uzasadnione zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. Podobnie, UE oczekuje, że chińskie bezpośrednie inwestycje zagraniczne w Europie będą bazować na zasadach wolnego rynku i wykorzystają wszystkie dostępne im środki, by zaradzić ewentualnym zakłóceniom rynku i innym zagrożeniom związanym z inwestycjami przedsiębiorstw, które korzystają z subsydiów lub korzyści regulacyjnych oferowanych przez państwo. Możliwość ustanowienia wspólnej minimalnej definicji tego, co stanowi krajową infrastrukturę krytyczną w kontekście przychodzących inwestycji w UE, powinna zostać przeanalizowana wspólnie z państwami członkowskimi.

Reforma chińskiego **systemu finansowego** ma krytyczne znaczenie dla chińskiej transformacji gospodarczej. W miarę jak coraz bardziej będą otwierały się chińskie rynki kapitałowe, zwiększać się będzie wpływ tego kraju na gospodarkę światową. Tę rosnącą współzależność jasno pokazały skutki uboczne, jakie spowodowały na rynkach światowych wahania kursów na chińskiej giełdzie papierów wartościowych. Taki rozwój sytuacji udowadnia wartość skoordynowanej i przejrzystej polityki gospodarczej i monetarnej. Jako że zagrożenia występujące na chińskich rynkach finansowych mogą systematycznie zyskiwać na znaczeniu, UE jest żywotnie zainteresowana utrzymaniem i rozwinięciem pozytywnej i skutecznej współpracy z Chinami w obszarze regulacji finansowych.

Bardziej globalnie zintegrowana gospodarka chińska powinna oznaczać również, że Chiny uznają swoją współzależność i będą prowadziły krajową politykę gospodarczą, która nie będzie zakłócać rynków międzynarodowych i stosunków handlowych. UE jest poważnie zaniepokojona **nadwyżką przemysłowych mocy produkcyjnych** w szeregu sektorów przemysłowych w Chinach, w szczególności w branży produkcji stali. Jeśli problem ten nie zostanie odpowiednio rozwiązany, może dojść do zwiększenia liczby stosowanych środków ochrony handlu, które obejmą już nie tylko przemysł stalowy, ale też aluminium, ceramikę i produkty z drewna.

Chociaż Chiny przykładają coraz większą polityczną wagę do tego problemu, skala wyzwania pozostaje bardzo duża. Nadwyżkę mocy produkcyjnych w chińskim przemyśle stalowym szacuje się na ok. 350 mln ton, co stanowi niemal dwukrotność rocznej produkcji unijnej. O ile z zadowoleniem przyjęto założony przez Chiny cel w postaci zmniejszenia produkcji stali surowej o 100–150 mln ton do 2020 r., kraj ten powinien działać konstruktywnie ze swoimi partnerami handlowymi na szczeblu międzynarodowym (np. poprzez Komitet ds. Stali OECD) i wdrożyć ambitniejszy, wymierny i przejrzysty plan restrukturyzacji służący zmniejszeniu mocy produkcyjnych. Jak najszybciej należy wyeliminować subsydia i inne rządowe środki wsparcia, które przyczyniają się do zwiększania się lub eksportowania zdolności produkcyjnych w sektorze stali lub do utrzymywania działalności przynoszącej strukturalne straty. Chiny powinny również przestrzegać zobowiązań nałożonych przez WTO dotyczących powiadamiania o stosowanych subsydiach, począwszy od tych, które zostały przyznane branży stalowej. W perspektywie średnioterminowej Chiny muszą zreformować swoją centralnie sterowaną gospodarkę i pozwolić siłom rynku na rozwiązanie problemu w sposób naturalny.

W świetle zbliżającego się wygaśnięcia niektórych postanowień chińskiego protokołu przystąpienia do WTO, Komisja analizuje czy, a jeśli tak, to w jaki sposób, UE powinna zmienić traktowanie Chin w dochodzeniach antydumpingowych po grudniu 2016 r. i powróci do tej kwestii w drugiej połowie 2016 r. Kluczowe jest dalsze zwiększenie skuteczności

unijnych instrumentów obrony handlu, w szczególności przez szybkie przyjęcie wniosku Komisji dotyczącego modernizacji instrumentów obrony handlu z kwietnia 2013 r. Ogólnosiwiatowe podejście do przeciwdziałania przyczynom nadwyżki zdolności produkcyjnych będzie miało zasadnicze znaczenie.

Reforma prawa i wzmocnienie praworządności w Chinach stanowią warunki wstępne ogólnego sukcesu chińskich reform. Przejrzysty i bezstronny system prawny jest podstawowym elementem instytucjonalnego fundamentu gospodarki rynkowej i zapewniłby skuteczne gwarancje dla przedsiębiorstw, zarówno unijnych, jak i chińskich. UE powinna wykorzystać rozpoczęcie nowego dialogu dotyczącego spraw prawnych, który miał miejsce po raz pierwszy w czerwcu 2016 r., skupiając się na handlu elektronicznym i ochronie konsumentów w internecie.

UE powinna w dalszym ciągu prowadzić dialog z Chinami na temat **norm, regulacji i procedur oceny zgodności** w kluczowych sektorach w celu zmniejszenia kosztów i barier wejścia oraz aby propagować nadrzędność norm międzynarodowych w takich dziedzinach, jak zdrowie i bezpieczeństwo, produkty farmaceutyczne, ochrona środowiska, bezpieczeństwo żywności i produktów konsumenckich, działania na rzecz klimatu i ochrona danych. Możliwe jest rozpoczęcie wspólnie prowadzonych badań w celu propagowania stosowania w przyszłości wspólnych norm. W dziedzinie sanitarnej i fitosanitarnej UE jest gotowa do współpracy z Chinami w celu propagowania najsurowszych norm bezpieczeństwa żywności. Trwająca obecnie modernizacja chińskiego modelu bezpieczeństwa żywności, o ile zostanie przeprowadzona w proporcjonalny i przejrzysty sposób, sprawi, że stanie się on bardziej porównywalny z modelem unijnym. To z kolei zwiększy możliwości w zakresie wzrostu i zatrudnienia zarówno w UE, jak i w Chinach, stworzy wzajemne korzyści dla konsumentów oraz poprawi dostęp do rynku dla produktów rolnych. W tym celu UE zachęca Chiny do stosowania międzynarodowych standardów naukowych i do działania na zasadzie wzajemności, tak by uznawać UE za pojedynczy podmiot.

Wzmacniając partnerstwo UE-Chiny, UE powinna w dalszym ciągu pogłębiać swoje zaangażowanie w kontakty z **Azją** i innymi regionami świata, tak by mnożyć i różnicować możliwości gospodarcze i źródła wzrostu.

- UE stara się zapewnić wzajemność i równe warunki działania we wszystkich aspektach swoich relacji handlowych i inwestycyjnych z Chinami. W tym celu rozszerzy monitorowanie dostępu europejskich przedsiębiorstw do chińskich rynków i do chińskich programów wsparcia badań i rozwoju.
- Kompleksowa umowa inwestycyjna jest bieżącym priorytetem UE na drodze do osiągnięcia celu, jakim jest pogłębienie i zrównoważenie naszych stosunków gospodarczych z Chinami.
- UE kładzie szczególny nacisk na szybkie zawarcie z Chinami umowy w sprawie oznaczeń geograficznych dla ochrony nazw żywności, opartej na najwyższych normach międzynarodowych.
- UE opracowuje nową generację nowoczesnych, odpowiadających wysokim standardom umów handlowych i może rozważyć bardziej ambitne działania, takie jak głęboka i kompleksowa umowa o wolnym handlu z Chinami, o ile warunki, w tym realizacja niezbędnych reform gospodarczych w Chinach, na to pozwolą.
- UE oczekuje, że Chiny dokonają znaczących i weryfikowalnych cięć nadwyżek mocy produkcyjnych w przemyśle, działając w oparciu o jasny terminarz zobowiązań i

niezależny mechanizm monitoringu.

- UE z zadowoleniem przyjmuje chińskie inwestycje produkcyjne w Europie, pod warunkiem że są one zgodne z prawem i regulacjami UE. W zamian UE oczekuje poprawy dostępu do rynku dla zagranicznych przedsiębiorstw w Chinach i równych warunków działania dla przedsiębiorstw i inwestorów. Chiny powinny zmniejszyć liczbę chronionych sektorów i zminimalizować przeglądy bezpieczeństwa krajowego.
- Należy wzmocnić współpracę w dziedzinie praworządności, egzekwowania konkurencyjności, a także norm, zasad i regulacji w kluczowych sektorach.

III.3 Badania, innowacje i gospodarka cyfrowa

Chiny zmierzają w szybkim tempie w kierunku **gospodarki opartej na wiedzy i innowacjach**. UE, światowy lider w tej dziedzinie, jest silnie zainteresowana współpracą z Chinami w celu osiągnięcia celów Unii zgodnych ze strategią jednolitego rynku cyfrowego. Współpraca w sprawie gospodarki cyfrowej powinna wykorzystać wzrost poprzez otwarte rynki, wspólne normy i prowadzone wspólnie badania oparte na zasadzie wzajemności w obszarach takich, jak komunikacja mobilna 5G i internet rzeczy.

Ambitne inicjatywy, takie jak „Made-in-China 2025” i powiązany plan działania „Internet +”, podkreślają wagę, jaką Chiny przykładają do **gospodarki cyfrowej**, a także jej potencjału transformacyjnego dla sektorów takich jak wytwarzanie. Polityka i regulacje Chin są jednak w coraz większym stopniu naznaczone protekcyjnym. Europejskie przedsiębiorstwa informatyczne i komunikacyjne napotykają na problemy z dostępem do rynku wzdłuż całego łańcucha wartości. Do barier takich należą stronnicze normy technologiczne, skomplikowane i dyskryminujące zasady wydawania licencji oraz wymogi certyfikacyjne, nieproporcjonalne ograniczenia wynikające z przepisów prawa dotyczących bezpieczeństwa, brak uczciwego dostępu do organów standaryzacyjnych oraz zamknięte zamówienia publiczne. UE powinna podwoić swoje wysiłki w celu uzyskania poprawy dostępu produktów i usług cyfrowych do rosnącego chińskiego rynku i osiągnięcia równych warunków działania. UE powinna również wspierać szersze prawa do ochrony prywatności i danych w Chinach oraz nalegać, by przepisy UE w zakresie ochrony danych były przestrzegane we wszystkich wymianach danych osobowych z Chinami.

Ochrona i egzekwowanie **praw własności intelektualnej** mają kluczowe znaczenie dla promocji innowacji. Należy zintensyfikować odpowiedni dialog i współpracę oraz podjąć walkę z rosnącymi wyzwaniami, takimi jak fałszowanie i piractwo w sieci. Uznając fakt, że rządy są w sposób uzasadniony zainteresowane bezpieczeństwem rynku cyfrowego, UE sprzeciwia się stosowanej w sposób powszechny polityce wymagającej dostępu do kodu źródłowego oprogramowania bądź jego przekazywania jako warunku wstępnego dostępu do rynku. UE powinna dążyć do zawarcia z Chinami politycznego porozumienia w sprawie zwalczania wykorzystujących cyberprzestrzeń kradzieży praw własności intelektualnej i tajemnic handlowych.

UE skorzysta na wzmocnieniu współpracy z Chinami w zakresie **badania i innowacji** dzięki wspólnemu rozwijaniu wiedzy i technologii, wykorzystaniu puli talentów w Chinach, propagowaniu UE jako atrakcyjnego miejsca dla badań i innowacji oraz znajdowaniu rozwiązań dla wspólnych wyzwań społecznych i związanych z ochroną środowiska. Zapewnienie równych warunków działania dla badań i innowacji, w tym wzajemnego dostępu do programów i zasobów badań i innowacji pozostaje kwestią podstawową. Na tej podstawie należy dalej rozwijać i poszerzać współpracę za pośrednictwem unijnych programów

Horyzont 2020 i Euratom. Mechanizmy współfinansowania i inicjatywy przewodnie w kontekście programu Horyzont 2020, a także umowy pomiędzy poszczególnymi instytutami badawczymi, powinny pomóc rozwinąć długoterminowe partnerstwa w dziedzinie nauki i technologii.

- Należy pogłębić obopólnie korzystną współpracę w zakresie badań i innowacji, zapewniając jednocześnie równe warunki działania.
- Współpraca dotycząca gospodarki cyfrowej może przynieść korzyści zarówno UE, jak i Chinom. W jej ramach należy wykorzystać wzrost dzięki wspólnym normom i prowadzonym wspólnie badaniom opartym na zasadzie wzajemności.
- UE powinna zintensyfikować współpracę z Chinami w zakresie ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej. UE powinna wzmocnić środki w celu walki z wykorzystującymi cyberprzestrzeń kradzieżami praw własności intelektualnej i tajemnic handlowych.

III.4 Łączność i więzi międzyludzkie

Poprawa połączeń infrastrukturalnych między UE a Chinami zwiększyłaby perspektywy gospodarcze dla wszystkich zainteresowanych. **Platforma na rzecz łączności** UE-Chiny powinna stworzyć efekty synergii między politykami i projektami UE oraz inicjatywą Chin „Jeden pas i jeden szlak”, jak również między odpowiednimi źródłami finansowania, w dziedzinie transportu i innych rodzajów infrastruktury.

Chiny będą musiały zrealizować zadeklarowany przez siebie cel, jakim jest stworzenie z koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” otwartej platformy, w ramach której przestrzegane są **zasady rynkowe i normy międzynarodowe** tak, by zapewnić korzyści dla wszystkich i zachęcać do odpowiedzialnych zachowań gospodarczych w krajach trzecich. Współpraca w tej dziedzinie powinna opierać się na pełnym poszanowaniu odpowiednich polityk oraz mających zastosowanie regulacji i norm, w tym w odniesieniu do zamówień publicznych oraz zagwarantować równe warunki działania podmiotom gospodarczym obu stron. Powinno mieć to zastosowanie również do tych krajów spoza UE, które zobowiązały się do stosowania norm unijnych. Celem powinno być budowanie zrównoważonych i interoperacyjnych transgranicznych sieci infrastrukturalnych w krajach i regionach między UE a Chinami. Wspólne prace nad szeregiem priorytetowych projektów inwestycyjnych powinny uwzględniać ścisłą koordynację z przedmiotowymi państwami, przede wszystkim w celu zapewnienia zgodności z ich ograniczeniami budżetowymi. Współpraca między UE a Chinami w dziedzinie łączności powinna przynieść duże korzyści partnerom azjatyckim, w tym Afganistanowi, Pakistanowi i krajom Azji Środkowej, przyczyniając się do ich integracji w międzynarodowych przepływach handlowych.

Kontakty międzyludzkie powinny wspierać szanse dla unijnych sektorów, takich jak szkolnictwo wyższe, branża twórcza i branża kultury oraz turystyka. Przyczyni się to również do pogłębienia dialogu międzykulturowego i propagowania różnorodności kulturowej oraz udziału społeczeństwa obywatelskiego. Kontaktom międzyludzkim należy nadać odpowiednią wagę w stosunkach między UE a Chinami. Należy zachęcać do pełnego wykorzystania istniejących kanałów legalnej migracji w UE i Chinach. Po skutecznym wykonaniu pierwszych kroków w celu ułatwienia mobilności i zwalczania nielegalnej migracji, w ramach dialogu UE-Chiny w kwestiach migracji i mobilności należy pójść dalej, do negocjowania umów o ułatwieniach wizowych i współpracy na rzecz zwalczania nielegalnej migracji.

- UE powinna wykorzystać platformę na rzecz łączności UE-Chiny jako główne narzędzie współpracy z Chinami mające na celu połączenie kontynentu eurazjatyckiego fizyczną i cyfrową siecią, w której będzie zachodzić wymiana handlowa, prowadzone będą inwestycje i odbywać się będą kontakty międzyludzkie.
- Współpraca z Chinami w ramach ich koncepcji „Jeden pas i jeden szlak” powinna być uzależniona od wywiązania się tego państwa z zadeklarowanego celu stworzenia z niej otwartej platformy, w ramach której przestrzegane są zasady rynkowe i normy międzynarodowe tak, by zapewnić korzyści dla wszystkich.
- Należy poszerzyć zakres dialogu międzyludzkiego oraz wskazać nowe inicjatywy zachęcające do większego pluralizmu w kontaktach. Kontaktom międzyludzkim należy nadać odpowiednią wagę w stosunkach UE-Chiny, wzmocniony powinien zostać również dialog poświęcony mobilności i migracji.

IV. ZNALEZIENIE WSPÓLNYCH INTERESÓW W POLITYCE ZAGRANICZNEJ I W DZIEDZINIE BEZPIECZEŃSTWA

Chiny uważają się za państwo odchodzące od swojego niegdysiejszego pasywnego uczestnictwa w sprawach ogólnoświatowych i chcą przejąć w tym zakresie wiodącą rolę, odpowiadającą ich sile gospodarczej. Odpowiednio do zataczających coraz szersze kręgi interesów Chin, perspektywa tego kraju sięga teraz poza najbliższe sąsiedztwo. Koncentrowanie się na USA wciąż odgrywa istotną rolę. Pojawiło się na nowo zainteresowanie UE, jako bardziej zrównoważonym partnerem w bardzo spolaryzowanym świecie, chociaż regionalne bezpieczeństwo w regionie Azji i Pacyfiku będzie w dalszym ciągu stanowić wyzwanie w świetle rosnącej asertywności Chin. Za znaczącą inicjatywą „Jeden pas i jeden szlak” kryją się zasadniczo kwestie natury gospodarczej i krajowej, jednak będzie ona miała poważne konsekwencje geostrategiczne. Chiny mają teraz dobry powód, by aktywniej uczestniczyć w globalnym zarządzaniu oraz zagadnieniach związanych z bezpieczeństwem i obronnością. Wyzwaniem i szansą dla UE jest skierowanie aktywności Chin na pozytywne obszary, takie jak współpraca przy dążeniu do zapewnienia pokoju w Afryce oraz wypełnienie obowiązków, które wynikają z bycia światowym mocarstwem (np. na Bliskim Wschodzie). Pogłębiony dialog z Chinami dotyczący współpracy inwestycyjnej w państwach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania odzwierciedlałby wzrastające zaangażowanie finansowe Chin w wielu państwach, które są też partnerami UE.

IV.1 Wzmocnienie współpracy z Chinami w dziedzinie polityki zagranicznej

Wzrost gospodarczy w Chinach spowodował, że interesy tego państwa sięgają obecnie daleko poza jego najbliższe sąsiedztwo i zwiększył jego obecność handlową, finansową, dyplomatyczną, a nawet wojskową w świecie. Zwiększyła się również liczba obywateli Chin mieszkających za granicą. To również zwiększa uzależnienie Chin od międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa. Doprowadziło to Chiny do przyjęcia bardziej proaktywnego podejścia do procesów budowania pokoju i sąsiedztwa w takich państwach, jak Sudan Południowy czy Afganistan.

UE powinna dążyć do szerszej wspólnej polityki zagranicznej z Chinami, zachęcając ten kraj do konstruktywnego i aktywnego udziału w zapewnianiu bezpieczeństwa jako globalnego dobra publicznego. Chiny powinny być zachęcane do konsekwentnego uczestnictwa w międzynarodowych procesach rozwiązywania konfliktów i wypełniania w ten sposób

zobowiązań wynikających z bycia stałym członkiem Rady Bezpieczeństwa ONZ. W oparciu o konstruktywne zaangażowanie Chin w trakcie negocjacji z Iranem, UE powinna dążyć do aktywnej współpracy z Chinami w kwestiach takich jak Afganistan, Syria, Libia, wyzwania związane z migracją oraz całkowite rozwiązanie konfliktu na Bliskim Wschodzie. To, co jest często postrzegane w Afryce jako rywalizacja między UE a Chinami, powinno zostać zamienione w szerszą współpracę, tak przy rozwiązywaniu kryzysów (czy to lokalnie, czy na forach wielostronnych, takich jak Rada Bezpieczeństwa ONZ), z myślą o zwiększaniu możliwości zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w Afryce oraz wspieraniu lepszego otoczenia gospodarczego, jak i przy wspólnych globalnych problemach, w szczególności ochronie środowiska i ochronie oceanów. UE powinna również współpracować z Chinami na rzecz zwiększenia należytej staranności w odniesieniu do kwestii minerałów pochodzących z obszarów dotkniętych konfliktami oraz innymi rodzajami ryzyka.

Jednym z priorytetów polityki zagranicznej Chin jest zbudowanie powiązań z Europą i w osiągnięcie tego celu angażują one znaczące zasoby finansowe i dyplomatyczne. W interesie UE leży współpraca z Chinami nad zapewnieniem, by wszelkie zaangażowanie tego państwa we **wschodnie i południowe sąsiedztwo UE** pomagało wzmocnić zarządzanie oparte na zasadach i bezpieczeństwo regionalne. UE stanowczo wspiera suwerenność, niepodległość i integralność terytorialną Ukrainy – zasady, pod którymi podpisują się również Chiny. UE chce, by Chiny były partnerem w inwestowaniu w długoterminową rentowność i dobrobyt Ukrainy oraz w tworzeniu stabilnego i pokojowego regionu, z korzyścią dla wszystkich stron. Ponadto strategia UE w sprawie **Azji Środkowej** również stanowi okazję do zintensyfikowania współpracy z Chinami w obszarach takich jak bezpieczeństwo, łączność, pomoc rozwojowa oraz zrównoważone wykorzystanie zasobów wody i energii.

UE powinna dalej aktywnie przyczyniać się do bezpieczeństwa regionalnego w regionie **Azji i Pacyfiku** środkami dyplomatycznymi i gospodarczymi, rozwijając w dalszym ciągu swoje partnerstwa w regionie. UE pozostaje zaniepokojona sytuacją na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim i powinna w dalszym ciągu podkreślać wagę pokojowego rozstrzygnięcia sporów oraz sprzeciwiać się jednostronnym działaniom, które mogłyby zmienić obowiązujące status quo i zwiększyć napięcia. UE podtrzymuje swoje stanowisko w sprawie przestrzegania prawa międzynarodowego przez Chiny i inne państwa w kontekście ich roszczeń na Morzu Południowochińskim. Znaczna wielkość międzynarodowego handlu morskiego przechodząca przez ten obszar oznacza, że wolność żeglugi i przelotu mają pierwszoplanowe znaczenie dla UE. UE powinna zachęcać Chiny do konstruktywnego przyczyniania się do zapewnienia stabilności regionalnej poprzez środki budowy zaufania oraz wsparcie dla porządku międzynarodowego opartego na zasadach, zwłaszcza przestrzeganie Konwencji ONZ o prawie morza oraz jej procedur arbitrażowych, a także szybkie zakończenie negocjacji między ASEAN a Chinami w sprawie „kodeksu postępowania”.

UE powinna dążyć do nawiązania regularnego i znaczącego dialogu z Chinami w odniesieniu do całego spektrum zagadnień, takich jak **kontrola wywozu, rozbrowienie i nieprolifracja**, w tym wyzwań regionalnych, takich jak strategie i działania KRLD. W szczególności UE powinna zachęcać Chiny do ratyfikowania Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych, do przystąpienia do traktatu o handlu bronią, do przyłączenia się do haskiego kodeksu postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych oraz do przestrzegania norm kontroli wywozu broni i towarów podwójnego zastosowania, które obowiązują na mocy odpowiednich międzynarodowych systemów kontroli wywozu. Wywóz z UE do Chin jest objęty embargiem na wywóz broni ustanowionym konkluzjami Rady Europejskiej z 1989 r. i podlega ośmiu kryteriom ustanowionym we wspólnym stanowisku Rady dotyczącym wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (2008/944/CFSP).

W związku z coraz większym globalnym zagrożeniem atakami terrorystycznymi UE powinna być otwarta na współpracę z Chinami w zakresie **przeciwdziałania terroryzmowi** podlegającą wzajemnie uzgodnionym warunkom, zawierającym m.in. istotny element dotyczący przestrzegania praworządności i praw człowieka. Należy położyć nacisk na działania międzynarodowe zmierzające do zaradzenia przyczynom, na odcinanie źródeł finansowania terroryzmu (w tym w ramach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy) oraz na zapobieganie i przeciwdziałanie radykalizacji.

W swojej międzynarodowej polityce dotyczącej **cyberprzestrzeni** UE propaguje otwartość i wolność internetu i zachęca do wysiłków służących opracowaniu uzgodnionych norm zachowania się państw. Restrykcyjne podejście Chin do zarządzania internetem tworzy ryzyko fragmentacji tej sieci ze szkodą dla zainteresowanych stron na całym świecie i z negatywnymi konsekwencjami dla gospodarki i praw człowieka. UE powinna także nadal nalegać, aby Chiny wniosły większy wkład w rozwój właściwych norm zachowania i stosowanie obowiązującego prawa międzynarodowego w cyberprzestrzeni, w tym propagowanie dalszego światowego porozumienia w sprawie ochrony krytycznych zasobów cybernetycznych. Należy również uwzględnić istotne aspekty niedawnego wspólnego komunikatu dotyczącego przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym, szczególnie w odniesieniu do bezpieczeństwa cybernetycznego i ochrony krytycznej infrastruktury.

- Uznanie większej roli Chin w relacjach międzynarodowych i zarządzaniu powinno być powiązane ze ściślejszym przestrzeganiem przez Chiny zasad i norm międzynarodowych.
- UE zachęca Chiny do zmobilizowania swoich zasobów dyplomatycznych i innych środków w celu zapewnienia bezpieczeństwa jako globalnego dobra publicznego, w tym zaangażowania się w Afganistanie i Syrii.
- UE jest zainteresowana bezpieczeństwem w Azji i będzie nadal wzmacniać swój pozytywny wkład w tym zakresie. Ponadto UE zachęca Chiny do aktywnego przyczyniania się do zapewnienia pokoju i bezpieczeństwa w sąsiedztwie UE zgodnie z prawem międzynarodowym.
- UE pragnie utrzymania wolności żeglugi i przelotu na Morzu Wschodniochińskim i Południowochińskim. Spory powinny być rozwiązywane w sposób pokojowy w oparciu o praworządność; należy unikać jednostronnych prowokacji.
- Należy pogłębić dialog UE z Chinami służący znalezieniu wspólnego stanowiska w zakresie rozbrojenia, nieprolifracji, walki z terroryzmem i cyberprzestrzeni.

IV. 2. Wymiar bezpieczeństwa i obrony

Od kilku lat UE wysyła poza swoje terytorium, w szczególności do Afryki, coraz więcej cywilnych i wojskowych misji zarządzania kryzysowego. Podobnie, uznając swoją rosnącą odpowiedzialność przed światem, Chiny w coraz większym stopniu przyczyniają się do operacji pokojowych i operacji mających na celu zwalczanie piractwa. Zwiększyło się również wsparcie wojskowe Chin dla Unii Afrykańskiej.

W szczególności **Afryka** daje UE znaczne możliwości współpracy z Chinami w obszarach, w których mają one wspólne interesy. Dotyczy to m.in. rozszerzenia udanej współpracy między UE a Chinami w zakresie zwalczania piractwa na morzu na działania związane z utrzymaniem pokoju i budowaniem potencjału na lądzie. Koordynacja w zakresie zwalczania piractwa pod auspicjami mechanizmu SHADE pomogła wypracować naturalne zasady

współpracy, natomiast dzielenie się zadaniami podczas eskortowania dostaw w ramach Światowego Programu Żywnościowego pokazało wartość dodaną takiej współpracy.

Opierając się na wynikach kolejnych konsultacji UE-Chiny w zakresie bezpieczeństwa i obrony, UE powinna współpracować z odpowiednimi chińskimi podmiotami w terenie (np. chińskimi ambasadami i kontyngentami sił pokojowych w państwach takich jak Mali i Somalia) w celu przećwiczenia praktycznej współpracy oraz wspierać chińskie wysiłki w zakresie finansowania **afrykańskiej architektury pokoju i bezpieczeństwa**. Inne obszary potencjalnego wspólnego zainteresowania obejmują współpracę w zakresie wymiaru politycznego operacji pokojowych oraz porozumienia w sprawie ochrony i ewakuacji obywateli UE i Chin.

- UE powinna zadbać o jasne zrozumienie chińskiej polityki obrony i bezpieczeństwa, tak by prowadzić dialog z tym państwem w pełni zdając sobie sprawę z pobudek, które nim kierują.
- Afryka stanowi najlepszą okazję do współpracy w zakresie bezpieczeństwa między UE a Chinami, zarówno na morzu, jak i na lądzie. Współpraca przeciwko piractwu u wybrzeży Rogu Afryki powinna być kontynuowana.
- UE powinna poszukiwać możliwości praktycznej współpracy i koordynacji z Chinami w takich kwestiach jak budowanie potencjału i wspieranie afrykańskich działań na rzecz utrzymania pokoju, przy pełnym wykorzystaniu środków dyplomatycznych i środków bezpieczeństwa w terenie.

V. GLOBALNE ZARZĄDZANIE I WSPÓŁPRACA W KONTEKŚCIE WIELOSTRONNYM

Chiny pragną uczestniczyć w globalnym zarządzaniu, zarówno w kontekście politycznym, jak i gospodarczym, proporcjonalnie do znaczenia tego państwa w świecie. UE powinna się na tym oprzeć, wspierając przy tym multilateralizm i zachęcając Chiny do wspierania światowych standardów i instytucji. Częścią tego równania jest także skuteczne radzenie sobie z różnicami w zakresie poszanowania porządku międzynarodowego, prawa i praw człowieka, zwłaszcza w świetle większej zewnętrznej asertywności Chin i wewnętrznych represji w tym państwie. W wielu dziedzinach dojrzano już do propagowania dialogu i współpracy, w szczególności takich jak zmiana klimatu, energia, oceany i oszczędne gospodarowanie zasobami, a także pomoc w rozwiązywaniu ogromnych problemów związanych z ochroną środowiska w Chinach (których skutki będą odczuwalne w UE). Podobnie, wiele można zyskać na współpracy w obszarze rozwoju, globalnego zdrowia, utrzymywania pokoju, pomocy humanitarnej oraz zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi. Tutaj właśnie zwiększona obecność i interesy Chin na arenie międzynarodowej stanowią dla UE okazję do połączenia naszych doświadczeń z zasobami, którymi dysponują Chiny.

V.I Propagowanie skutecznego multilateralizmu

UE jest zaangażowana we wspieranie skutecznego multilateralizmu, którego podstawę stanowi Organizacja Narodów Zjednoczonych. Podobnie jak UE, Chiny są beneficjentem **porządku międzynarodowego opartego na zasadach**. W 2015 r., w siedemdziesiątą rocznicę powstania ONZ, Chiny zobowiązały się ponownie, jako jeden z pierwotnych sygnatariuszy, do przestrzegania zasad Karty ONZ. Płacą one jedną z największych składek

do budżetu ONZ i zwiększają swój udział w siłach wojskowych wyjeżdżających na operacje pokojowe ONZ.

Jako stały członek Rady Bezpieczeństwa ONZ i członek Rady Praw Człowieka Chin mają szczególny obowiązek wspierania trzech filarów ONZ, a mianowicie poszanowania praw człowieka, pokoju i bezpieczeństwa oraz rozwoju. UE powinna współpracować z Chinami na rzecz umocnienia **globalnego zarządzania**. Jako że ogólnoswiatowe instytucje stopniowo ewoluują, oznacza to nadanie głosowi Chin odpowiedniej wagi, odpowiadającej wkładowi, jaki państwo to jest gotowe przekazać, przy jednoczesnym zapewnieniu powszechności prawa międzynarodowego, przepisów i zasad, które leżą u podstaw porządku międzynarodowego. W tym samym duchu należy zachęcać Chiny do wspierania tych aspektów reformy ONZ i ulepszania tych globalnych ram zarządzania, które mogłyby przynieść większe korzyści społeczności międzynarodowej.

Poprzez konstruktywne zaangażowanie UE powinna współpracować z Chinami w celu znalezienia rozwiązań w ramach istniejących struktur ładu światowego, tam gdzie to możliwe, a przede wszystkim zagwarantować, że nowe inicjatywy spełniać będą światowe standardy i będą uzupełnieniem dla działań istniejących instytucji międzynarodowych. Wielostronny proces podejmowania decyzji powinien mieć charakter integracyjny i angażować wszystkie zainteresowane strony.

Rosnące znaczenie grupy **G20** w następstwie globalnego kryzysu gospodarczego pokazuje potrzebę skutecznej współpracy z gospodarkami rynków wschodzących, aby znaleźć rozwiązania globalnych wyzwań. W oparciu o wyniki chińskiego przewodnictwa w grupie G20 oraz ścisłą współpracę w zakresie finansów grupy G20 UE powinna dążyć do stworzenia wspólnej platformy z Chinami w takich dziedzinach jak strategie wzrostu, inwestycje w zintegrowaną infrastrukturę, finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu oraz światowe standardy antykorupcyjne. Chiny zwiększyły również zaangażowanie we współpracę z **instytucjami Bretton Woods**. UE powinna wykorzystać to zwiększone zaangażowanie do wsparcia większego, bardziej trwałego i zrównoważonego wzrostu gospodarczego na świecie, zapewnienia funkcjonowania silnego i odpowiednio finansowanego MFW i wzmacniania globalnej sieci zabezpieczenia finansowego.

UE powinna zachęcać Chiny do odgrywania bardziej zaangażowanej i aktywnej roli na forum **Światowej Organizacji Handlu (WTO)** oraz w wielostronnych inicjatywach handlowych i inwestycyjnych, a także brania na siebie odpowiedzialności proporcjonalnej do korzyści, jakie uzyskują z otwartego systemu handlowego i podnoszenia poziomu ambicji tych inicjatyw, takich jak negocjacje w sprawie dóbr środowiskowych. UE oczekuje, że Chiny przedstawią ofertę przystąpienia do porozumienia w sprawie zamówień publicznych (GPA), odpowiadającą znaczeniu chińskiego rynku. UE zachęca również Chiny do zaangażowania się w konstruktywny i merytoryczny sposób w prace międzynarodowej grupy roboczej ds. kredytów eksportowych. W kontekście G20 UE powinna zachęcać Chiny do dalszego angażowania się w reformę międzynarodowych reguł inwestowania, w szczególności do prac zmierzających do utworzenia wielostronnego trybunału inwestycyjnego.

Do dodatkowych obszarów, w których UE powinna szukać porozumienia z Chinami, należą: utrzymanie pokoju, zapobieganie konfliktom i wczesne ostrzeżenie, pokojowe rozwiązywanie sporów, pomoc humanitarna, zarządzanie ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi, prawa gospodarcze i społeczne oraz zdrowie. UE powinna zachęcać Chiny do zwiększenia ich wkładu w międzynarodowe wysiłki na rzecz zakończenia trwającego kryzysu uchodźczego i migracyjnego.

- UE i Chiny mają wspólny interes we wspieraniu multilateralizmu. UE powinna współpracować z Chinami na rzecz umocnienia globalnego zarządzania opartego na zasadach.
- UE powinna dążyć do stworzenia wspólnej platformy z Chinami poświęconej kluczowym priorytetom grupy G20.
- UE powinna zachęcać Chiny do odgrywania bardziej aktywnej i zaangażowanej roli na forum WTO oraz w wielostronnych inicjatywach handlowych i inwestycyjnych, a także brania na siebie odpowiedzialności proporcjonalnej do korzyści, jakie kraj ten uzyskuje z otwartego systemu handlowego, i podnoszenia poziomu ambicji tych inicjatyw. UE oczekuje, że Chiny przedstawią ofertę przystąpienia do GPA, odpowiadającą znaczeniu chińskiego rynku.
- UE powinna bliżej współpracować z Chinami w kwestiach związanych z zarządzaniem klęskami żywiołowymi, kryzysami humanitarnymi i migracją.

V.2 Poszanowanie prawa międzynarodowego i uniwersalnych wartości

Porządek międzynarodowy oparty na zasadach wypływający z poszanowania prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego i przepisów dotyczących praw człowieka, jest nieodzownym warunkiem zagwarantowania międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa i zrównoważonego rozwoju. W tym kontekście UE powinna współpracować z Chinami na rzecz propagowania powszechnego stosowania praw człowieka, przy szczególnym zapewnieniu przestrzegania międzynarodowych standardów praw człowieka, w kraju i za granicą. Jako przykłady takiego wsparcia podać można wspomaganie realizacji zobowiązań zawartych w traktatach dotyczących praw człowieka już ratyfikowanych przez Chiny oraz propagowanie ratyfikacji Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), który Chiny podpisały w 1998 r. UE powinna również nadal zachęcać Chiny do ratyfikowania kolejnych instrumentów ONZ i MOP, np. dwóch konwencji dotyczących pracy przymusowej i dwóch dotyczących wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych.

Postępy Chin poczynione w ostatnich dziesięcioleciach, na przykład w odniesieniu do przestrzegania praw gospodarczych i socjalnych, mogą stanowić punkty wyjścia do rozwijania współpracy między UE a Chinami w takich obszarach jak prawa kobiet, prawo pracy, standardy społeczne, biznes a prawa człowieka i prawa kulturalne.

- UE powinna w dalszym ciągu nalegać, aby Chiny wypełniały swoje międzynarodowe zobowiązania prawne i dotyczące praw człowieka, zarówno w Chinach, jak i za granicą, oraz powinna w tym celu współpracować z Chinami.

V.3 Globalne wyzwania i globalne dobra publiczne

W ostatnich latach Chiny w coraz większym stopniu przyczyniały się do ustanawiania bardziej ambitnych globalnych celów w zakresie zrównoważonego rozwoju, w tym w związku ze zmianą klimatu, zdrowiem i edukacją. Państwo to stało się źródłem pomocy na skalę światową i pracuje nad nowymi, bardziej zrównoważonymi koncepcjami rozwoju. UE powinna blisko współpracować z Chinami w tych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 jest powszechnie stosowany i zobowiązuje wszystkie państwa do jego wdrożenia w kraju oraz przyczynienia się do globalnych wysiłków na rzecz jego realizacji. Sprawia to, że UE i Chiny mają wspólny interes w eliminacji ubóstwa i zapewnieniu zrównoważonego rozwoju dla wszystkich poprzez ustanowienie skutecznych instytucji, dobre sprawowanie rządów, praworządność i pokojowe społeczeństwa. UE powinna zaangażować Chiny w regularny dialog na temat realizacji programu działań do roku 2030 i jego celów w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Chiny odgrywają coraz ważniejszą rolę w **międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju** i mają coraz większy wpływ na procesy rozwojowe w krajach trzecich. Ważne jest zatem, by UE i Chiny dysponowały kanałami umożliwiającymi omawianie podejść obu stron do współpracy na rzecz rozwoju. Znaczenie nadane przez Chiny programowi działań do roku 2030 podczas ich przewodnictwa w grupie G20 stanowi okazję do zwiększenia zaangażowania we współpracę z krajami rozwijającymi się. UE powinna wzmocnić dwustronną i wielostronną współpracę w dziedzinie rozwoju, by wspierać wdrażanie programu działań do roku 2030 w celu stworzenia z Chinami partnerstwa darczyńców w takich dziedzinach jak efektywność rozwoju i koordynacja działań darczyńców oraz propagować praktyczne zaangażowanie zarówno na forach międzynarodowych, jak i w terenie, na przykład w Afryce i Azji. UE powinna zachęcać Chiny do działania zgodnie z zasadami przyjętymi przez obie strony w Pusanie podczas forum wysokiego szczebla w sprawie skuteczności pomocy, a także do uczestnictwa w Partnerstwie z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju. Właściwe instytucje UE, a także państwa członkowskie UE, powinny nadal wspierać rozwój Azjatyckiego Banku Inwestycji Infrastrukturalnych, a także angażować się w dialog z Nowym Bankiem Rozwoju w celu umocnienia dobrych rządów i systemu wielostronnego. Ponadto UE powinna dążyć do nawiązania dialogu z Chinami na temat najlepszych praktyk w zakresie udzielania kredytów krajom rozwijającym się, z uwzględnieniem takich aspektów jak stabilność zadłużenia, normy w zakresie ochrony środowiska i normy pracy oraz zwalczanie przekupstwa i korupcji.

UE z zadowoleniem przyjmuje wiodącą rolę Chin w negocjacjach (kraj ten odpowiada za około jedną czwartą światowej emisji gazów cieplarnianych) i szybką ratyfikację porozumienia paryskiego w sprawie **zmian klimatu**. W oparciu o wyniki konferencji COP 21 UNFCCC oraz wspólne oświadczenie UE i Chin w sprawie zmiany klimatu z 2015 r. UE powinna rozszerzyć swoją współpracę z Chinami, zarówno w stosunkach dwustronnych, jak i w skali międzynarodowej. UE powinna współpracować z Chinami w oparciu o wspólne zobowiązanie do przyspieszenia przejścia na gospodarkę niskoemisyjną oraz gospodarkę neutralną pod względem emisji dwutlenku węgla. Należy dążyć do przyjęcia wspólnego podejścia, by przyspieszyć wdrożenie porozumienia paryskiego w zakresie, w jakim jest to możliwe, w tym wdrożenie wkładów ustalonych na szczeblu krajowym. Kontakty z Chinami za pośrednictwem dyplomacji UE w dziedzinie zmian klimatu powinny objąć kwestie związane z protokołem montrealским (globalne zmniejszanie poziomu produkcji i konsumpcji fluorowęglowodorów), Organizacją Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (globalny, oparty na prawach rynku środek zmniejszania emisji pochodzących z lotnictwa) oraz Międzynarodową Organizacją Morską (ograniczanie emisji pochodzących z transportu morskiego). UE powinna nadal wspierać Chiny w handlu emisjami w perspektywie ich planów rozwoju ogólnokrajowego systemu w 2017 r. Należy dążyć do intensyfikacji dialogu w dziedzinach takich jak polityka ochrony klimatu i modelowanie emisji, niskoemisyjne miasta, niskoemisyjne technologie, wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla, dostosowanie i inwestycje odporne na zmianę klimatu. Innowacyjne zalecenia grupy roboczej

G20 ds. wsparcia finansowania przedsięwzięć ekologicznych powinny być wprowadzane w życie tam, gdzie to możliwe.

Zarówno UE, jak i Chiny, są importerami netto energii i w ich wspólnym interesie leży funkcjonowanie przejrzystych, odpowiednio uregulowanych i otwartych rynków energii, aby zapewnić większe bezpieczeństwo energetyczne. W tym celu UE powinna współpracować z Chinami na rzecz bardziej nowoczesnej, pluralistycznej i skutecznej globalnej architektury **energetycznej** oraz nadal wspierać zwiększone kontakty Międzynarodowej Agencji Energetycznej z Chinami w celu propagowania współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa energetycznego, danych i statystyk dotyczących energii oraz analiz polityki energetycznej. UE powinna również dążyć do współpracy z Chinami w zakresie przejrzystości, standardów i regulacji w sektorze energetycznym, w tym w odniesieniu do projektów w zakresie infrastruktury energetycznej w krajach trzecich, oraz wspierać krajowe reformy energetyczne, w tym dotyczące efektywności energetycznej, zrównoważonej energii i efektywnego gospodarowania zasobami. Należy szukać możliwości prowadzenia wspólnych badań i rozwoju czystych technologii energetycznych.

Przed Chinami stoją duże **wyzwania środowiskowe** związane z zanieczyszczeniem powietrza, gleby i wody. Ze względu na własne interesy UE, w szczególności by złagodzić problemy powodowane przez masowe i niezrównoważone wykorzystywanie zasobów przez Chiny, unijną wiedzą specjalistyczną można wesprzeć wysiłki Chin zmierzające do opracowania odpowiednich polityk i ram regulacyjnych służących przejściu na zieloną, niskoemisyjną gospodarkę o obiegu zamkniętym. Będzie to obejmować zastosowanie ekologicznych rozwiązań naukowych i technologicznych, które przyczyniają się do uzyskania korzyści środowiskowych i gospodarczych przez obie strony. UE powinna dzielić się najlepszymi praktykami dotyczącymi zarządzania w zakresie środowiska, zarządzania zasobami powietrza, wody i gleby, gospodarki odpadami oraz wycofywania niebezpiecznych substancji chemicznych, a także wdrażania międzynarodowych porozumień i standardów środowiskowych. Należy pogłębić współpracę w kwestiach związanych z wodą, zwłaszcza poprzez platformę wodną UE-Chiny. UE powinna rozszerzyć współpracę z Chinami w celu rozwiązywania globalnych problemów, takich jak wylesianie, nielegalne pozyskiwanie drewna oraz handel dziką fauną i florą, które poprzez swoje powiązania z korupcją i zorganizowaną przestępczością utrudniają zrównoważony rozwój, zachowanie bioróżnorodności i dobre zarządzanie.

UE powinna również współpracować z Chinami na rzecz poprawy **zarządzania oceanami**, zwłaszcza w zakresie zwalczania nielegalnych, niezgłaszanych i nieuregulowanych połowów, oraz powinna zachęcać Chiny do ratyfikowania Porozumienia ONZ w sprawie zasobów rybnych oraz Umowy FAO o środkach stosowanych przez państwo portu.

UE powinna również zachęcać Chiny do odgrywania większej i aktywniejszej roli w rozwijaniu strategii zwalczania rozprzestrzeniania się oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe oraz wspierania globalnej strategii walki z tym poważnym zagrożeniem dla **zdrowia**.

- Należy zainicjować pogłębiony dialog UE-Chiny na temat rozwoju.
- UE powinna wykorzystać zobowiązanie Chin do przeciwdziałania zmianie klimatu poprzez wzmocnienie partnerstwa w tej dziedzinie, zarówno na szczeblu dwustronnym jak i wielostronnym.
- Środowisko naturalne jest obecnie głównym priorytetem polityki Chin, co zapisano w ostatnim planie pięcioletnim. UE powinna to wykorzystać, by stworzyć korzystny wspólny program w dziedzinach takich jak walka z zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby, gospodarka o obiegu zamkniętym, zrównoważone gospodarowanie zasobami oceanu oraz zwalczanie zagrożeń dla siedlisk i różnorodności biologicznej.
- UE powinna dążyć do bliższej współpracy z Chinami w zakresie zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

VI. PODEJŚCIE DO CHIN OPARTE W WIĘKSZYM STOPNIU NA WSPÓŁPRACY

Współpraca z tak złożonym strategicznym partnerem jak Chiny wymaga podejścia „ogólnounijnego”, które w spójny sposób będzie łączyć działania Komisji, ESDZ i innych instytucji UE z tym, co robią państwa członkowskie UE. Państwa członkowskie powinny wzmocniać uzgodnione stanowiska UE w swoich kontaktach dwustronnych z Chinami, podczas gdy Komisja i ESDZ powinny zapewniać, aby państwa członkowskie były informowane o sytuacjach, w których konieczne jest zabezpieczanie interesów UE. Komisja i ESDZ powinny blisko współpracować z Parlamentem Europejskim, który udowodnił, że jest mocno zaangażowany w skuteczne tworzenie unijnej polityki wobec Chin.

UE powinna realizować ambitny program współpracy z Chinami. Wspólne interesy gospodarcze i handlowe są silne, ale nie powinny powstrzymywać UE od przestrzegania jej wartości w stosunkach z Chinami. Potrzeby Chin są równie duże, jak nasze, i brak współpracy przynosi negatywne konsekwencje również temu krajowi.

UE musi więc mówić silnym, wyraźnym i zjednoczonym głosem. Spójność UE ma kluczowe znaczenie przy dokonywaniu ważnych wyborów politycznych oraz dla utrzymania porządku międzynarodowego opartego na zasadach. UE powinna dążyć do budowania zaufania i rozwijania współpracy z Chinami w oparciu o wspólne interesy. W stosunkach UE-Chiny nie da się jednak uciec od rzeczywistości, tj. faktu, że jest to kraj oparty na systemie jednopartyjnym, w którym obowiązuje model kapitalizmu sterowanego przez państwo.

UE powinna pracować nad znalezieniem powiązań między różnymi obszarami polityki i sektorami w celu wywierania większych nacisków na drodze do osiągnięcia własnych celów. Dobra koordynacja międzysektorowa jest niezbędna, by zapewnić, że bezpośrednie interesy poszczególnych sektorów nie będą stawiane ponad dobro ogółu.

Szczyty UE-Chiny oraz strategiczny dialog wysokiego szczebla UE-Chiny, dialog wysokiego szczebla w dziedzinie gospodarki i handlu, a także dialog wysokiego szczebla między narodami powinny być w pełni wykorzystywane jako platformy dla wyznaczenia przekrojowego strategicznego kierunku w kwestiach politycznych, gospodarczych i handlowych, by zachęcić do większego pluralizmu w kontaktach oraz by ułatwić synergie i kompromisy między wieloma aspektami relacji UE-Chiny na najwyższym szczeblu.

Należy aktywnie używać dostępnych unijnych mechanizmów koordynacji, zarówno w

Brukseli, jak i lokalnie, w Pekinie. Jako uzupełnienie prac nad umocnieniem partnerstwa UE-Chiny, służby Komisji, ESDZ i państwa członkowskie powinny również wzmocnić planowanie oparte na scenariuszach, tak by w razie potrzeby działać szybciej i w bardziej spójny sposób.

Liczba i różnorodność dialogów na linii UE-Chiny jest znakiem zróżnicowania i żywotności stosunków między UE a Chinami, jednak niesie ze sobą ryzyko, że podejmowane wysiłki będą rozdrobnione lub rozproszone. W ciągu typowego roku UE i Chiny organizują prawie sto dyskusji i warsztatów. Niezbędna jest bardziej rygorystyczna priorytetyzacja, a zasoby powinny być skoncentrowane w pierwszej kolejności na najważniejszych priorytetach. UE powinna regularnie analizować wyniki tych rozmów, tak by istniała pewność, że przyczyniają się one skutecznie do realizacji ogólnych celów UE i w razie potrzeby zostają odpowiednio ukierunkowane. Priorytety, takie jak osiągnięcie równych warunków działania, powinny być włączone w główny nurt rozmów.

Pierwsza wspólna ocena realizacji programu UE-Chiny 2020 miała miejsce w Pekinie w kwietniu 2016 r. Doroczne przeglądy realizacji programu powinny być kontynuowane przez urzędników wysokiego szczebla, a sprawozdanie z nich składane podczas szczytów UE-Chiny.

Unijny Instrument Partnerstwa, Instrument Finansowania Współpracy, Horyzont 2020, „Erasmus +” i inne właściwe źródła unijnego finansowania powinny być wykorzystywane w bardziej strategiczny sposób do propagowania interesów UE dotyczących Chin. Należy zwiększyć zakres publicznej dyplomacji, zgodnie z priorytetami UE. Należy również dalej zachęcać do wymian i współpracy kulturalnej.

UE powinna połączyć w sieć swoje zasoby analityczne, tak by poprawnie ocenić motywy stojące za polityką Chin oraz wykorzystać szanse na zbliżenie stosunków między UE a Chinami. Obecne kontakty z Chinami na wszystkich szczeblach – partii, rządu, prawodawców i społeczeństwa – wymagają usprawnienia. Należy również docierać we wszystkich dziedzinach, za pośrednictwem pełnego zakresu dostępnych w XXI w. mediów, do przyszłych pokoleń chińskich przywódców.

- Działania wobec Chin wymagają kompleksowego podejścia, tak by zapewnić maksymalne oddziaływanie.
- Państwa członkowskie powinny wzmocniać uzgodnione stanowiska UE w swoich kontaktach dwustronnych z Chinami, podczas gdy Komisja i ESDZ powinny zapewniać, aby państwa członkowskie były informowane o sytuacjach, w których konieczne jest zabezpieczanie interesów UE.
- Doroczne szczyty UE-Chiny i dialogi wysokiego szczebla wyznaczają cele i priorytety w zakresie realizacji wspólnego strategicznego programu. Doroczne przeglądy z realizacji programu UE-Chiny 2020 powinny być prowadzone przez urzędników wysokiego szczebla, a sprawozdania z nich składane podczas szczytów UE-Chiny.
- UE będzie pracować z Chinami nad oceną skuteczności licznych wspólnych dialogów i będzie starać się ukierunkować je tam, gdzie będzie to konieczne, zgodnie z priorytetami UE.
- Należy aktywnie używać dostępnych unijnych mechanizmów koordynacji, aby propagować jedność UE.
- UE powinna udoskonalać swoje zdolności analityczne względem Chin i docierać we

wszystkich dziedzinach do przyszłych pokoleń chińskich przywódców.

- Realizacja unijnej strategii w sprawie Chin powinna być poddawana regularnym przeglądom przez właściwy skład Rady. UE powinna być przygotowana na zaktualizowanie swojego podejścia, gdy zmienią się założenia leżące u jego podstaw.

VII. KOLEJNE KROKI

Rada proszona jest o zatwierdzenie elementów zawartych w niniejszym komunikacie. Szczegółowe zalecenia dotyczące dalszych działań zostaną wydane w odniesieniu do następujących obszarów:

- poprawy sposobu przygotowania szczytów UE-Chiny i innych spotkań wysokiego szczebla, a także działań następczych po nich, oraz ich spójności z kontaktami na wysokim szczeblu między państwami członkowskimi a Chinami;
- zaproponowania wspólnych ram polityki w określonych dziedzinach (np. łączności);
- włączenia w główny nurt wszystkich rozmów na linii UE-Chiny kluczowych kwestii i celów oraz skoncentrowanie zasobów na mniejszej liczbie priorytetów, w których UE uzyskuje najwyższą wartość dodaną.